

4. ELLA I JO

A l'escoltar totes eixes goles cridar, l'únic que se *m'ocorreix*, és volar, botar, saltar, fluir, nadar damunt una *hook* instrumental, pintar i fer break damunt dels *scrach*. El meu amic, a l'esquerra em segueix, un silenci al públic em fa veure que no existeix. Tancat a la meua habitació repasse els concerts, em ric de mi i de les errades en eixos moments. No vaig vacil·lar per pujar a un escenari amb quinze anys, ansietat i nervis passaren factures i talls. Ara quan puge, gaudisc del moment, de fer el que m'agrada i sentir-me content. I no penses que escric per tu, després d'un breu silenci, és rap per a mi, *you!* Perquè me la bufa el que pensen ells o tu, açò no em dóna de menjar, m'esplaia com el VicksVaporub. Preferisc anar a concerts que fer-me a la disco tripis, millor soles rap? No, millor a ta mare fent strip-tease! Tu no eres més que jo, ni jo més que aquell, vés-te'n a la merda amb el AKA, la gorra i eixe paper. Es creuen que són més *rappers* per anar així vestits, si pareix que porten damunt un sac de *boca-bits*. Després em fan la pilota perquè puge a l'escenari, els agafaria pels ous fins que xiulen com un canari. Tu podries parar l'ordinador i agafar algun llibre però que no siguin dels que t'han manat al Insti, *val?* Camina amb Carles Riba o amb Miguel Hernández, vola amb Joan Fuster o amb Vicent Andrés Estellés. I jo ací, en el Calvari escric aquí és on *m'emparanoie*, tancat a l'habitació és on jo em faig les *gaioles*. Que no hi ha res millor *que* estar a la teua casa amb la teua música, els llibres, pel·lícules, açò és la meua salsa. Que tancat a la meua habitació pense, valore, escric, plore, ric, recorde, enyore quan era petit. Que als tasos i a les *caniques* no hi havia qui em guanyara, i si algú es burlava de mi doncs jo els ignorava. Us creeu que m'importa el que penseu de mi? Realment penseu que *vaig a estar* mal per algun imbècil? Tots eixos que m'odien, són perquè m'envegen, jo he madurat a base d'hòsties *conforme* he anat creixent.